

โรคออทิสติกคืออะไร?

โรคออทิสติก คือ ความบกพร่องทางด้านพัฒนาการ ซึ่งส่งผลต่อการสื่อสารและการสานสัมพันธ์ของบุคคลกับผู้อื่น โรคนี้มีคุณลักษณะเฉพาะด้านความบกพร่องในการเข้าสังคม ปัญหาในการสื่อสาร และมีพฤติกรรมที่จำกัดเฉพาะ ชอบทำอะไรซ้ำ ๆ และมีรูปแบบจำเพาะเหมือนเดิม

เนื่องจากตัวโรคประกอบไปด้วยภาวะอาการที่หลากหลายจึงส่งผลต่อตัวผู้ป่วยที่แตกต่างกันออกไป ผู้ป่วยบางส่วนที่เป็นโรคออทิสติกสามารถดำรงชีวิตได้ด้วยตัวเอง

แต่อีกบางส่วนอาจจะมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ร่วมด้วย และจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านตลอดชีวิต ทั้งนี้ พบว่าเพศชายมีโอกาสเป็น ASD มากกว่าเพศหญิง

สัญญาณของโรคออทิสติกโดยทั่วไปมีอะไรบ้าง?

เนื่องจากโรคนี้มีภาวะอาการที่หลากหลาย

อาการผู้ป่วยของจึงมีความหนักหน่วงและรุนแรงที่แตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปกลุ่มอาการจะมีด้วยกัน 3 กลุ่ม:

1. ความบกพร่องในการเข้าสังคม

- ผู้ป่วยมักหลบเลี่ยงการสบตาและให้ความสนใจต่อสิ่งเร้าทางสังคม หรือรอยยิ้มน้อย ผู้ป่วยจะไม่ค่อยมองผู้อื่น และไม่คอยตอบสนองเมื่อถูกเรียกชื่อ
- ไม่ชอบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทั้งการเริ่มต้นการปฏิสัมพันธ์ หรือการแบ่งปันเรื่องราว
- ในบางครั้งผู้ป่วยอาจจะแสดงออกทางสังคมอย่างไม่เหมาะสม

2. ปัญหาในการสื่อสาร

- พัฒนาการด้านภาษาของผู้ป่วยมักล่าช้า และผู้ป่วยบางส่วนไม่สามารถแสดงความรู้สึก/ต้องการของตนเองได้ ผู้ป่วยมีแนวโน้มที่จะพูดสื่อสารกับผู้อื่นน้อย หรือมีรูปแบบการสื่อสารที่แตกต่างออกไปถึงแม้ว่าตัวผู้ป่วยเองจะสามารถพูดคุ้ยได้
- มีความสนใจ หรือการแบ่งปันร่วมกันน้อย และผู้ป่วยบางคนจะออกเสียงเลียนแบบผู้ที่อยู่ใกล้เคียง ล่าช้ากว่าความเป็นจริง
- การสื่อสารเปรียบเหมือนเป็นการขอร้อง

- ไม่สามารถเล่นแบบใช้จินตนาการ/สัญลักษณ์ และเมื่อโตขึ้นมีทักษะด้านการจินตนาการและความเข้าใจต่อความคิดนามธรรมค่อนข้างน้อย

3. พฤติกรรมแบบซ้ำ ๆ หรือจำกัดเฉพาะ

- มีความสนใจ หรือทำกิจกรรมที่จำกัดเฉพาะ เช่น การหมกมุ่นอยู่กับของเล่น หรือเกมส์
- มีพฤติกรรมที่เป็นกิจวัตร ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับรูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันที่คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง เช่น ใช้เส้นทางในการไปโรงเรียนเพียงเส้นเดียวและปฏิเสธที่จะเปลี่ยนเส้นทางใหม่ อาจจะมีกระสับกระส่าย หรือโมโหเกรี้ยวกราดเมื่อถูกขัด
- มีการเคลื่อนไหวซ้ำ ๆ แบบเดิม เช่น สะบัดมือ หมุนคอ หรือโยกตัวไปมา
- อาจจะมีอาการไวต่อเสียง การสัมผัส รส กลิ่น แสง หรือสี ที่มากหรือน้อยเกินกว่าปกติร่วมด้วย

ผู้ป่วยบางส่วนอาจจะมีปัญหาด้านอารมณ์ พฤติกรรม และ/หรือการเรียนรู้ร่วมด้วย

ในขณะที่บางส่วนอาจมีปัญหาคืออื่น ๆ เช่น ซุกซนไม่อยู่นิ่ง ไม่มีความใส่ใจ ทำร้ายตัวเอง นอนหลับยาก และพฤติกรรมที่รุนแรง

โรคออทิสติกมีสาเหตุมาจากอะไร?

สาเหตุของโรคออทิสติกที่แท้จริงยังคงอยู่ในขั้นตอนของการค้นหา อย่างไรก็ตาม จากผลการรายงานพบว่าการรวมตัวกันของตัวแปร – พันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม น่าจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการพัฒนาของสมอง โรคออทิสติกไม่ได้เกิดขึ้นจากการเลี้ยงดู สภาวะแวดล้อมทางสังคม และไม่ใช้ความผิดของตัวผู้ป่วยเอง

โรคออทิสติกมีวิธีการรักษาอย่างไร?

ASDs ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ การบำบัดและการยับยั้งพฤติกรรมต่าง ๆ ถูกคิดค้นขึ้นเพื่อช่วยบรรเทาอาการเฉพาะที่เกิดขึ้นและยังช่วยให้เกิดพัฒนาการที่สำคัญ แผนการรักษาที่ดีจะต้องมีทั้งการบำบัดและการยับยั้งที่ตรงตามความต้องการเฉพาะด้านของผู้ป่วย และกระตุ้นให้เกิดการพึ่งพาตัวเองในการใช้ชีวิตให้ได้มากที่สุด การขอรับคำปรึกษาครอบครัวสำหรับผู้ปกครองและพี่น้องของเด็กที่เป็น ASD ช่วยให้อาสาสมัครสามารถรับมือกับความท้าทายต่าง ๆ ในการใช้ชีวิตร่วมกับเด็กที่เป็น ASD ได้บ่อยครั้ง

การใช้ยารักษา: แพทย์อาจจะสั่งยาเพื่อรักษาอาการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับออทิสติก เช่น อาการวิตกกังวล ซึมเศร้า หรือยาคิดย้ำทำ

ยาระงับอาการทางจิตจะถูกใช้เพื่อรักษาปัญหาพฤติกรรมที่รุนแรง
อาการชักสามารถรักษาด้วยยากันชักเพียงหนึ่งชนิดหรือหลายชนิดร่วมกัน
ยาที่ใช้รักษาผู้ป่วยสมาธิสั้นสามารถช่วยลดอาการหุนหันวุ่นและความซุกซนไม่อยู่นิ่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สำหรับผู้ป่วยเด็ก อาการจะดีขึ้นเมื่อเข้ารับการรักษาและมีอายุเพิ่มขึ้น เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่เด็กที่ป่วยเป็น
ASD บางคนอาจมีอาการซึมเศร้า หรือมีปัญหาทางด้านพฤติกรรม
แผนการรักษาเมื่อเข้าสู่ช่วงการเปลี่ยนแปลงเป็นผู้ใหญ่จึงต้องปรับเปลี่ยนตาม โดยปกติผู้ป่วย ASD
จำเป็นต้องรับบริการและความช่วยเหลือเมื่อมีอายุมากขึ้น
แต่ทั้งนี้ก็มีหลายคนที่สามารถทำงานจนประสบความสำเร็จ
และใช้ชีวิตได้อย่างอิสระหรือภายใต้สิ่งแวดล้อมที่เกื้อหนุน